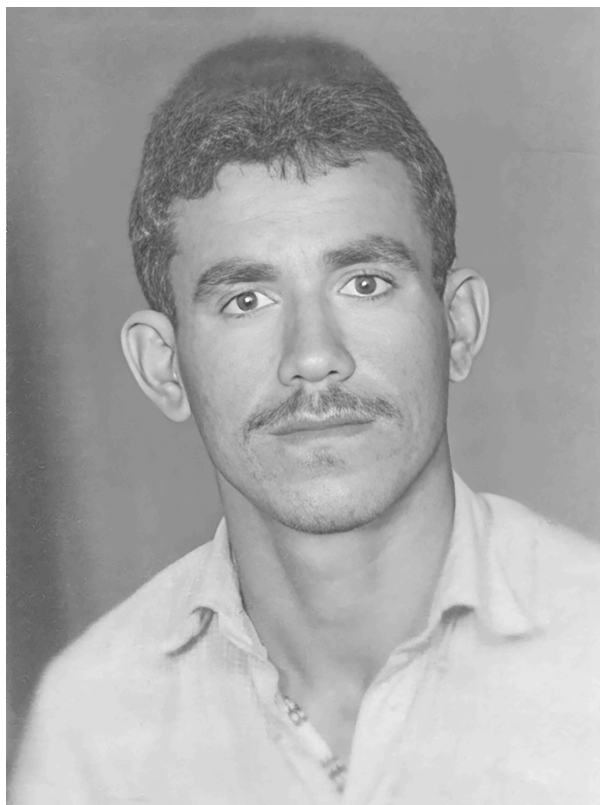

شهید ابراهیم ابراهیمی

از بشارت علی
سازمان جامع سرواران و دختران شهید استان بوشهر

نام پدر	حسین
تاریخ تولد	۱۳۴۲/۰۴/۱۵
محل تولد	بوشهر - دشتی
تاریخ شهادت	۱۳۶۱/۱۰/۱۳
محل شهادت	جنوب
مسئولیت	رزمنده
نوع عضویت	سرباز زمینی ارتش
شغل	—
تحصیلات	دوره راهنمایی
مدفن	خورموج

زندگینامه

زندگینامه شهید

شهید ابراهیم ابراهیمی فرزند حسین ساکن روستای گلستان ساحلی از توابع شهرستان دشتی در سال ۱۳۴۲ در خانواده ای مستضعف و متدین به عرصه هستی نهاد.

وی پس از سه سال تحصیل در دوره ابتدایی، به علت فقر و تنگدستی خانواده دست از تحصیل کشید و به کارگری و جاشویی پرداخت تا از این طریق امرار معاش خانواده کند.

وی قبل از جنگ تحصیلی در مراسمات مذهبی و همچنین عزاداری و سوگواری امام حسین (ع) دسته های سینه زنی براه می انداخت و در راهپیماییها اولین فردی بود که با ندای تکبیر خود لرزه بر اندام سفاکان و منافقین کوردل می انداخت و سپس با شروع جنگ تحصیلی به سوی جبهه های نبرد شتافت تا ندای امام امت را لبیک گفته باشد.

وی در تاریخ ۱۵/۲/۶۲ به لویزان، لشکر ۲۱ حمزه واقع در استان مرکزی اعزام شد و بعد جهت مبارزه با بعثیان کافر به جبهه حق علیه باطل شتافت و حدود شش ماه در جبهه به نبرد پرداخت تا بتواند وظایف خود را نسبت به قرآن و اسلام و ولایت بجا آورده باشد تا اینکه در تاریخ ۱۳/۱۰/۶۲ به درجه رفیع شهادت نائل آمد.

نام پدر شهید ابراهیمی حسین می باشد که ایشان به کار صیادی و کشاورزی مشغول بوده و از مردان زحمت کش می باشد و از این راه روزی حلال بدست می آورد. مادر ایشان سکینه نام دارد که زنی با ایمان و پاکدامن است و از دامان وی فرزندان صالح و شایسته پرورش یافته اند.

خداوند رحمت کند بر آن شیر زنانی که دارای دامانی پاک هستند و درود خدا بر پدرانی که از رزق و روزی حلالی که بدست می آورند به فرزندان خود داده تا صالح و شایسته پرورش یابند

شهید ابراهیم ابراهیمی دارای اخلاقی بسیار عالی بود و با این سن کم چنان به مسائل معنوی اهمیت می داد که خانواده را تحت تاثیر قرار می داد.

او با روحانیت میانه خوبی داشت و بعد از هر بار که از جبهه بر می گشت بر مسائل اعتقادی و معنوی ایشان افزوده می گشت. موقع بیرون رفتن از خانه از والدین خود اجازه می گرفت و در مراسمات و راهپیماییها شرکتی فعال داشت و به دوستان و همسالان خود کمک های شایانی می کرد.

ایشان پاسداری از اسلام و قرآن را وظیفه خود می دانست و با عشق و علاقه بسیار راهی میادین نبرد می شد تا در مقابل دشمن ایستادگی نماید. وی دارای ایمانی محکم و استوار بود و قبل از انتخاب دنیای فانی شهادت را انتخاب کردند.

وی در ماه های محرم و صفر دسته های سینه زنی و زنجیر زنی راه می انداخت و ارادتی خالصانه به سالار شهیدان داشت. با این احساس لطیفی که داشت در پی حل مشکلات مردم بود ولی در عوض چنان با کافران از خدا بی خبر در جنگ و جدال بود که از پای نمی نشست تا بالاخره به آرزوی خود رسید و به لقاالله پیوست.

تحت هر شرائطی در پی حل مشکلات هم نوعان دینی خود بر می آمد . وی از چنان پشتکاری برخوردار بود که در بین اعضا خانواده مثال زدنی شده بود که جوانان روستا از چنین فرزندى الهام گرفته و از رهروان این شهید والامقام باشند

خاطرات

بوی جوی مولیان

ای شمیم نامتان تا ((اسم اعظم)) تا خدا ، جاری

یادتان شطی ست از آینه تا بی انتها جاری

لاله زار داغتان ، یک دشت در دلهای ما سرسبز

چشمه سارمهرتان ، یک آسمان از چشم ما جاری

یاد یار مهربان ، تصویرتان در خاطر ایام

بوی جوی مولیان ، عطر شما در کوه ها جاری

یادگار ندبه هاتان آن سحر غوغای مستانه

در رگ این خاک خون ، شکر دل انگیز دعا جاری

گاه می پرسم : کجا رفتند آن مردان بی تکرار

جاده می گوید : همین جا ، بی تکلف بی صدا ، جاری

بی صدا در خلوت شب های بی فانوس تنهایی

زورق اشک و من و دل ، سوی دریای شما جاری

سازمان جامع اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران